

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

číslo 106

červenec 2017

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afed.cz // afed@afed.cz

PÁRTY ZA VŠECHNY PRACHY

V pátek 7. července vzplálo v Hamburku pár barikád a aut. Mediální poptávka byla naplněna, a i když šlo v rámci celkového rozsahu protestů proti summitu hlav 20 nejbohatších a nejmocnějších států o okrajovou věc, nemluvilo se takřka o ničem jiném. Paradoxní je, že nejméně ze všeho se vzrušovali obyvatelé zasažených čtvrtí, kteří z velké části vyjadřovali protestům podporu a intenzivně a s **nelibostí vnímali všudypřítomnou policejní šikanu a nesmyslné řádění násilníků v uniformách.**

V Hamburku se setkaly, přesněji řečeno – přiblížily se k sobě, dva zcela odlišné světy. Ti nahoře a ti dole. Privilegovaní, třímající v rukou moc, a neprivilegovaní, na které tato moc dopadá v jejich každodenních životech. Ti dole chtěli být zase jednou slyšet. Jejich argumenty se však neměly dostat k uším mocných přes policejní kordony, rány obušky a pěstmi, vodní děla a slzný plyn. **Mocní si udělali párty za půl miliardy eur a nikdo nemohl říct ani slovo.** Policie jednala v rozporu s dřívějšími rozhodnutími soudů, svévolně zakazovala a nařizovala, mlátila novináře a bránila jim v práci, napadala zejména nenásilné demonstranty... Její počínání bylo buď kombinací násilné nadrživosti a absence strategického uvažování, nebo mělo hlubší pozadí, o kterém můžeme pouze spekulovat. Jeho výsledkem zjevně bude posílení represivních pravomocí a další přídušení svobody projevu. Projevu, který **zpochybňuje stávající kapitalistický „pořádek“, sociální nerovnosti či ničení přírody a klimatu.** Projevu, který se nespokojí s tím, že si ti nahoře stejně udělají vše po svém, tedy ve prospěch vlastních mocenských zájmů a ekonomických zájmů svých sponzorů.

Ze byla tisícovka lidí ze sta tisíc protestujících trochu divočejší a nenechala si od fízlů všechno líbit, nás, neprivilegované, nijak nepoplaší. Korporátní deníky zacílené na vystrašeného maloměšťáka můžou šířit morální paniku, my však nejsme tak přízemní, abychom nevěděli, že **ryba smrdí od hlavy.** K nestrategickým a nepolitickým projevům při velkých protestech a povstáních prostě dochází. Jde dost možná o jedinou možnost, jak se i lumpenproletariát frustrovaný dlouhodobou drobnou policejní a úřední šikanou může přihlásit o slovo.

Pokud máme přistoupit na tvrzení, že se začátkem července Hamburkem pohybovali šílenci, pak musíme ukázat jiným směrem. Šílenci, jak to asi má správně být, byli pečlivě střeženi v zóně, která nebyla určena pro běžné

smrtelníky. Podávali si ruce, usmívali se na sebe, společně se fotili a rokovali, jak to s tím světem skouli. Výsledkem bylo, že **si chtějí dál hrát na svých pís-kovištích, třímat ve svých rukou moc a vydělávat prachy, a to bez ohledu na lidi a přírodu.** Všichni představovali politickou reprezentaci kapitalistických společností, i když mnohé z nich fungují svérázným způsobem: státem zastřešované kapitalistické vykořisťování v Číně; ruští oligarchové spolupracující s vůdcem, který nemá faktickou opozici; pochybný „pučistický“ brazilský prezident čelící korupčním skandálům; saúdskoarabská diktatura, která je kvůli své ropě miláčkem Západu, i když se podílí na šíření islamismu... Většina z papalášů G20 je nějak spjata s průmyslem fosilních paliv, takže těžko čekat, že budou opravdu řešit probíhající hrozbu klimatických změn. **Lidská práva jsou většinou z nich pro smích,** od tureckého autokrata bojujícího proti početné kurdské menšině a opozici přes xenofobního Trampa a německou kancléřku děkující policejním mlátičkám za „excelentní práci“ po pokrytecké evropské politiky, kteří nechávají tonout tisíce lidí ve Středozemním moři. O Saúdské Arábii a Číně ani nemluvě. A tak summit G20 byl zejména o narcistním předvádění jeho hlavních hvězd v čele s Trumpem, Putinem a do všech záběrů se hrnoucím francouzským prezidentem.

Ochranka této neskutečné párty pak dala přes držku každému, kdo by se ji chtěl pokusit narušit. **Jenže my dole se svého hlasu nevzdáme.** My se bez těchto papalášů a jejich přátel z vojenských, ropných, uhelných, automobilových a kdoví jakých ještě korporací dokážeme obejít. Oni bez nás ne. Kdo by na ně makal? **Třeba se jednou poštěstí a lidé přestanou věřit pohádkám o existující svrchované moci lidu a tu moc si skutečně vezmou.** Ne tak, že půjdou a dobudou „Zimní paláce“, ale prostě se vykašlou na to, aby pracovali na ty, kteří je jen ždímají; aby se podíleli na vykořisťování obyčejných lidí na druhé straně planety; aby kupovali vše, co jim vnucují reklamy... Prostě přestanou poslouchat výzvy „veřejných činitelů“, vykašlou se na úřední vyhlášky. **Prostě vezmou životy do vlastních rukou.**

Tvrdí nám, že to není možné. Ale je to lež. Zakazují nám snít, aby se naše sny nemohly stát jejich nočními můrami. Jenže dokud neosvobodíme svou představivost a dokud nevystoupíme z rolí, které pro nás připravili, do té doby se nám budou na těch svých summitech smát, **jací jsme to hlupáci, že si to necháme líbit.**